

Főszerkesztői előszó

Quaranta Giorni

A 14. században másodjára ütötte fel a fejét a pestisjárvány Európában, de különböző intenzitással a 17. századig is eltartott. A más néven – igencsak kellemes hangzású – dögvészként aposztrófált baktériumot a Selyemút mentén közlekedő karavánok juttatták Európába Közép- és Belső-Ázsiából. Európában pedig a főbb kereskedelmi útvonalakon árukat szállító kereskedők hajókra feljutott patkányok és bolhák terjesztették. Ha az érvágás és bőjtölés nem is segített, már az akkori orvostudomány is rájött, hogy rendkívül ragályos. Így a fejlettebb városokban, városállamokban – mint például a Velencei Köztársaságban – lezárták a várost és a fertőzöttek otthonát vesztetgázár, karantén alá helyezték. A karantén etimológiai eredete ennek megfelelően olasz, *quaranta giorni* azaz 40 nap.

Európa most egy olyan folyamat kellős közepén van, amelynek következményei ma még beláthatatlanok, mindazonáltal nyugodt szívvel kijelenthető, hogy semmi nem marad ugyanaz, mint azelőtt volt. Lezárt emberek, lezárt városok, lezárt tartományok, lezárt országok, lezárt kontinens. Rosszabbul nem is kezdődhetne ez az évtized: Brexit, a már a saját bőrünkön érzékelhető klímaváltozás, török erőfeszítések egy a 2015-ös migránsválsághoz hasonló folyamatok előidézésére és a koronavírus-világjárvány. Krízis, krízis után amikor a 2008-as gazdasági válság összes utózengeése épphogy csak lecsengőben volt. Azonban a világjárvány hatása Európára nézve hamarosan kiderül: bármilyen borzasztóan is hangzik, a válság hatásait emberéletben és gazdasági mutatókban lehet majd konkrétan lemérni, és természetesen nem lesz indifferens a tagállamok és az unió közötti viszonyra sem. Ha nem is pontosan 40 nap, de nem kell majd sokkal több, hogy az első hatásokat konkrétan érzékeljük.

A hatások elemzéséből az *Európai Tükör* is kiveszi majd a részét az unió múltjának és jelenének tükrében.

Kecsmár Krisztián
főszerkesztő